

شواهد کتاب مقدسی برای جهنم نویسنده: کریستوفر دبلیو. مورگان

آیا یک عیسای دوست داشتنی واقعا درباره‌ی جهنم تعلیم می‌دهد؟ بله! همه‌ی نویسندگان عهد جدید نیز این کار را کرده‌اند. بیایید ببینیم هر یک چه تعلیم داده‌اند.

جهنم در انجیل متی:

عیسی در موعظه‌ی سر کوه که معمولا برای تاکید آن بر محبت و ملکوت شناخته می‌شود، حقیقت و ماهیت جهنم را تعلیم داد (۵: ۲۰ - ۳۰؛ ۷: ۱۳-۲۷). عیسی در متی ۵: ۲۰-۳۰، جهنم را با ملکوت آسمان مقایسه می‌کند و هشدار می‌دهد که جهنم خطری حقیقی برای گناهکاران ناتوبه‌کار است. به طور ویژه، بر آتش جهنم، عدالت جهنم، و رنج شدید جهنم تاکید شده است. به ناتوبه‌کاران هشدار داده شده تا برای اجتناب از آنکه توسط خدا به جهنم انداخته شوند، اقدامات خاصی انجام دهند.

عیسی در خاتمه‌ی موعظه‌ی سر کوه، ملکوت آسمان را با دهشت جهنم مقایسه می‌کند (۷: ۱۳ - ۲۷). عیسی هشدار می‌دهد که جهنم محل اضمحلال است که در انتهای راهی وسیع قرار دارد. جهنم در انتظار هر کسی است که وارد ملکوت آسمان نشود - حتی آنانی که اعتراف می‌کنند مسیح را می‌شناسند اما به گناه ادامه می‌دهند. عیسی قاضی و پادشاه است که خود شخصا گناهکاران را از حضور خویش و ملکوت آسمان محروم می‌کند ("از من دور شوید،" ۷: ۲۳). آنانی که از عیسی پیروی نمی‌کنند، حقیقتا مانند خانه‌ای هستند که بر ریگ بنا شده و در نهایت ویران خواهد شد.

متی همچنین هشدار شگفت‌انگیز عیسی مبنی بر خطر جهنم برای یهودیان عاری از ایمان را بازگو می‌کند که به عنوان مکانی خارجی، تاریک، و محلی برای رنج شدید به تصویر کشیده شده است (۸: ۱۲-۱۰). عیسی در فرمان خود به شاگردان نیز به جهنم اشاره کرد؛ آنجا که به آنها فرمان می‌دهد تا از انسان ترسند و تنها از خدا بترسند، «که قادر است بر هلاک کردن روح و جسم را نیز در جهنم» (۱۰: ۲۸). در مثل کرکاس‌ها (۱۳: ۳۶-۴۳) و دام (آیات ۴۷-۵۰) که عیسی بیان کرد، جهنم به عنوان محرومیت و جدایی از پادشاهی خدا دیده می‌شود، و با آتش و محلی برای رنج توصیف شده است. عیسی بعد از آن جهنم را به عنوان مکان «آتش جاودانی» توصیف می‌کند (۱۸: ۸) و حتی به کاتبین و فریسیان نسبت به جهنم هشدار می‌دهد، و آن را برای ناتوبه‌کاران گریزناپذیر توصیف می‌کند (۲۳: ۳۳).

عیسی در موعظه‌ی سر کوه زیتون، از مجازات آتی صحبت می‌کند؛ در مثل غلام‌ها (۲۴: ۴۵-۵۱)، باکره‌ها (۲۵: ۱-۱۳)، قنطارها (۲۵: ۱۴-۳۰)، و در بخش گوسفندها و بزها (۲۵: ۳۱-۴۶). چند حقیقت درباره‌ی جهنم پدیدار می‌شود. جهنم مجازاتی برای ناطاعتی از خداوند است. تصویر جهنم به عنوان مکانی ابراز شده است که افراد تکه تکه و با ریاکاران قرار داده می‌شوند (۲۴: ۵۱) و مکانی برای عذاب است (۲۴: ۵۱؛ ۲۵: ۳۰). عیسی همچنین جهنم را به مکانی خارجی، یا مکان محرومیت/جدایی (۲۵: ۱۰-۱۲، ۳۰)، ظلمت خارجی (آیه‌ی ۳۰)، طرد شخصی از حضور خود و ملکوت ("از من دور شوید، آیه‌ی ۴۱)، و لعنت و مجازات عادلانه (آیات ۴۱، ۴۶) تشبیه می‌کند. جهنم، جاودانی توصیف شده است. جهنم «آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده» (آیه‌ی ۴۱) و «عذاب جاودانی» است (آیه‌ی ۴۶).

جهنم در انجیل مرقس:

مرقس ۹: ۴۲-۴۸ مشابه متی ۱۸: ۶-۹ است و تعلیم عیسی را مبنی بر اینکه جهنم مجازاتی برای گناه و بدتر از مرگ و رنج‌های زمینی‌ست را ثبت کرده است. جهنم محرومیت از پادشاهی خدا، نتیجه‌ی داوری فعال خدا بر گناه، و مکانی برای عذاب ابدی است.

جهنم در انجیل لوقا:

عیسی در لوقا ۱۳: ۱-۵ از جهنم به عنوان مکانی برای افراد ناتوبه‌کار صحبت می‌کند، و آنانی که در جهنم هستند در حال هلاکت به تصویر کشیده شده‌اند. عیسی در لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ با اعلام اینکه عدالت از طریق داوری آینده بر ظالمان شرور حاکم خواهد شد، به سخاوت نسبت به فقرا فرا می‌خواند. این مجازات با رنج، شکنجه، آتش، درد، محرومیت از بهشت، و پایان مشخص شده است.

جهنم در رسالت پولس:

بررسی تمام نوشته‌های پولس فضای زیادی می‌طلبد و از این رو به رومیان و دوم تسالونیکیان نگاه می‌کنیم.

پولس در نامه‌ی خود به کلیسای روم تاکید می‌کند که یهودیان و غیر یهودیان به طور یکسان تحت گناه، خشم خدا، و داوری خدا هستند. تنها آنانی می‌گیرزند که به عیسی ایمان دارند. پولس در این متن حقایق مهمی را به جهنم مرتبط می‌کند.

نخست، مجازات آینده به خشم خدا مربوط می‌شود. گناهکاران در حال حاضر تحت خشم او هستند (۱: ۱۸-۳۲)، هدف خشم هستند (۹: ۲۲)، دائماً برای خود به جهت روز خشم، غضب ذخیره می‌کنند (۲: ۵-۸؛ ۳: ۵)، و تنها با ایمان به مسیح می‌توانند از خشم نجات پیدا کنند (۵: ۲۱-۹).

دوم، مجازات آینده داوری خدا است. گناهکار مستحق‌وار تحت داوری خدا، ملعون است که بی‌طرفانه، حقیقی، عادلانه و قطعی است (۲: ۱-۱۲؛ ۳: ۷-۸). این لعنت نتیجه‌ی گناه و مجازاتی درست برای گناه است (۶: ۲۳).

سوم، مجازات آینده متشکل از مرارت و اندوه است. این عذاب تفاوتی بین یهودیان و غیر یهودیان قائل نمی‌شود (۲: ۸-۱۱).

چهارم، مجازات آینده متشکل از «مرگ» و «نابودی» است. گناهکاران مستحق مرگ هستند (۱: ۳۲)، مزد گناه مرگ است (۶: ۱۶-۲۳)، ما به عنوان گناهکاران برای مرگ ثمر می‌آوریم (۷: ۵)، آنانی که مطابق جسم زندگی می‌کنند می‌بایست انتظار مرگ را داشته باشند (۸: ۱۳)، و گناهکاران ظروف غضب هستند که «برای هلاکت آماده» شده‌اند (۹: ۲۲). پنجم، گناه و مجازات آینده هر دو جدایی از مسیح هستند («ملعون شوم و از مسیح محروم گردم»؛ نک. ۹: ۳).

وقتی پولس در دوم تسالونیکیان ایماندارانی که متحمل جفا شده‌اند را تشویق می‌کند، خاطر نشان می‌کند که عدالت خدا چیره خواهد شد (۱: ۵-۱۰). پولس تنها در چند آیه، بر چند حقیقت مهم درباره‌ی جهنم تاکید می‌کند: جهنم نتیجه‌ی عقوبت عدالت خدا بر گناهکاران است؛ جهنم مجازاتی برای آنانی است که خدا را نمی‌شناسند و از انجیل تبعیت نمی‌کنند؛ جهنم هلاکت ابدی است؛ و جهنم محرومیت از حضور و عظمت عیسی است.

جهنم در رساله‌ی عبرانیان:

دو بخش در عبرانیان به طور واضح درباره‌ی داوری آینده صحبت می‌کنند. عبرانیان ۶: ۱-۳ به مجازات آینده‌ی گناهکاران به عنوان «داوری جاودانی» اشاره می‌کند که از «اصول ابتدایی» ایمان است. عبرانیان ۱۰: ۲۷-۳۰ این داوری را ترسناک و هولناک و آتشی فرو برنده نمایش می‌دهد که دشمنان خدا را نابود می‌کند. همچنین تعلیم می‌دهد که جهنم از سوی خدا به عنوان مجازات، داوری، و کیفر می‌آید.

جهنم در رساله‌ی یعقوب:

رساله‌ی یعقوب مجازات آئینده را عمدتاً تحت اصطلاحات نابودی، مرگ، عدالت، و رنج ترسیم می‌کند. به طور خاص، ظالمان پژمرده و نابود می‌شوند (۱: ۱۱)؛ گناه موت را تولید می‌کند (۱: ۱۵؛ نک. ۵: ۲۰)؛ و خدا قانون‌گذار و قاضی است که می‌تواند نجات دهد یا نابود کند (۴: ۱۲). یعقوب تعلیم می‌دهد که ستمگران بر قوم خدا مستحق مجازات شدید هستند. این رنج عادلانه، قطعی و شدید است، به عنوان مصیبت، سوختن جسم در آتش، و روز کشتار تصویر شده است.

جهنم در رسالات پطرس و یهودا:

رساله‌ی دوم پطرس سرشار از ارجاعات به جهنم است و رساله‌ی یهودا تقریباً موازی باب ۲ دوم پطرس است. پطرس و یهودا هر دو جهنم را به عنوان هلاکت (دوم پطرس ۲: ۱، ۳، ۱۲؛ یهودا ۵، ۱۰، ۱۱)، لعنتی که بر سر گناهکاران قرار دارد (دوم پطرس ۲: ۳؛ یهودا ۴)، زندان تاریکی که فرشتگان عاصی برای داوری نگه داشته می‌شوند (دوم پطرس ۲: ۴؛ یهودا ۶ مشابه است)، ترسیم می‌کنند. پطرس مجازات آئینده را با روایت سدوم و عموره که خاکستر شدند (دوم پطرس ۲: ۶) به تصویر می‌کشد و هشدار می‌دهد که خدا در حالی که مجازات ظالمان را ادامه می‌دهد، آنان را برای روز داوری نگه داشته است (۲: ۹). پطرس همچنین می‌نویسد که جهنم محل عقوبت (آیه‌ی ۱۳) و ظلمت تاریکی است (آیه‌ی ۱۷؛ یهودا ۱۳). یهودا اضافه می‌کند که جهنم محل عقوبت آتش ابدی است (یهودا ۷، ۱۵، ۲۳).

جهنم در کتاب مکاشفه:

مکاشفه تعلیم می‌دهد که جهنم جایی است که خشم و غضب خدا با همه‌ی شدت آن احساس می‌شود (۱۴: ۱۰). جهنم محل رنج شدیدی است که مملو از «آتش و کبریت» است (۱۴: ۱۰؛ نک. دریاچه‌ی آتش در ۲۰: ۱۰، ۱۴-۱۵؛ ۲۱: ۸)، جایی که «دود عذاب ایشان تا ابدالآباد بالا می‌رود» (۱۴: ۱۱). رنج مداوم است: آنها «شبانه‌روز آرامی ندارند» (۱۴: ۱۱)، و «تا ابدالآباد شبانه‌روز عذاب خواهند کشید» (۲۰: ۱۰).

یوحنا‌ی رسول در مکاشفه ۲۰: ۱۰-۱۵ تأکید می‌کند که جهنم مجازات منصفانه‌ای برای گناهکاران است. خدا شیطان، دیوها و دجال را به جهنم می‌اندازد. آنها در جهنم حکمرانی نمی‌کنند و هیچ قدرتی ندارند بلکه به آنجا «انداخته» می‌شوند (۲۰: ۱۰). جهنم همچنین متشکل از تمام افرادی است که نام آنها در دفتر حیات یافت نشود (آیه‌ی ۱۵). آنها در جهنم از خدا جدا (۲۱: ۶-۸) و از بهشت مطرود خواهند بود (۲۲: ۱۵).

سه تصویر از جهنم:

آشکارا، مجازات آینده‌ی گناهکاران یک مضمون عمده در کتاب مقدس است. عیسی و تمام نویسندگان عهد جدید درباره‌ی آن تعلیم داده‌اند. با اینکه این بررسی کوتاه مجموعه‌ای از حقایق درباره‌ی جهنم را نشان داد، سه تصویر کلیدی جهنم در عهد جدید تکرار می‌شوند:

۱ – مجازات. تصویر اصلی جهنم، مکانی برای مجازات گناه است. این مجازات مستحق، عبارت از رنج، و ابدی است.

۲ – تباهی. این تباهی به مرگ، مرگ ثانی، عدم، و فنا شدن تشبیه شده است (برای مطالعه‌ی بیشتر در این مورد به مقاله‌ی رابرت پترسون در این شماره از «تیبل‌تالک» نگاه کنید.)

۳ – محرومیت. در حالیکه مجازات بر طرف فعال جهنم تاکید می‌کند، محرومیت دهشت جهنم را با برجسته کردن آنچه غیر ایمانداران از دست می‌دهند نشان می‌دهد – دلیل اصلی وجود آنها، یعنی جلال دادن و محبت به خدا.

جهنم! این آن چیزی است که ما مستحق آن هستیم. ما اینقدر گناهکار هستیم. این آن چیزی است که مسیح به خاطر ما متحمل شد. و این باید ما را بر آن بدارد که انجیل را به اشتراک بگذاریم.

دکتر کریستوفر دبلیو. مورگان، مدیر گروه و استاد الهیات خدمات مسیحی در دانشگاه الهیات California Baptist University واقع در شهر اوشن‌ساید در ایالت کالیفرنیا می‌باشد. ایشان کمک ویراستار کتاب *Hell under Fire: Modern Scholarship Reinvents Eternal Punishment* بوده است.

این مقاله در مجله [تیبل‌تاک \(Tabletalk\)](#) منتشر شده است.